

Fordringstypebilag

Kommuner

Diverse 2

Opdateret: 30.09.2021

INDHOLD

BILAG 12.12 – LEJE AF KOMMUNALE AREALER OG FACILITETER (KFLEJKA)	4
BILAG 12.13 – BØDER FOR ULOVLIG SOMMERHUSANVENDELSE (KFSOMBØ)	15
BILAG 12.14 – HEGNSSYNETS VEDERLAG (KFHEVED)	27
BILAG 12.15 – LÅN TIL EJENDOMSSKAT (KFESKAT)	40
BILAG 12.16 – LÅN TIL EJENDOMSSKAT, RENTE (KFESKAR)	53
BILAG 12.17 – GEBYR VED BRUG AF ANVISTE LOKALER (KFGEVAL)	65
BILAG 12.18 – HEGNSSYNETS UDGIFTER (KFHEUDG)	77
BILAG 12.19 – LÅN TIL EJENDOMSSKAT, RENTE OVER SKADESLOFT (KFESKAF)	89

Bilag 12.12 – Leje af kommunale arealer og faciliteter (KFLEJKA).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer vedrørende manglende betaling for leje, bookinger mv. af kommunale arealer og faciliteter, eller hvad der kan sidestilles hermed, eksempelvis leje af parker, leje af grundarealer, forpagtningsaftaler mv.

Fordringstypen omfatter ikke fordringer, der er reguleret af leje-, erhvervs-, eller almenlejeloven.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFLEJKA er civilretlige fordringer uden lønindeholdelses- eller udpantningsret.

Fordringstypen omfatter ikke leje af vejarealer samt fakturakrav, idet disse fordringer skal oversendes i henholdsvis fordringstypen KFRÅVEJ samt fordringstypen KOCIVIL.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Råden over kommunale vejarealer, jf. KFRÅVEJ.
- Fakturakrav, jf. KOCIVIL.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 SKAT's juridiske vejledning

Af SKAT's juridiske vejledning 2021-1, G.A.3.7.3 Civilretlige fordringer fremgår:

”Civilretlige fordringer er en gruppe af forskellige fordringstyper, hvor kravets opståen og størrelse er meget varierende.

Når en offentlig fordring karakteriseres som en civilretlig fordring, er det typisk fordi fordringen ikke er tillagt udpantnings- eller lønindeholdelsesret, og derfor kun kan inddrives i overensstemmelse med de regler i retsplejeloven, der gælder for private fordringshavere.

De civilretlige fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, er karakteriseret ved, at

- *fordringens kreditor skal være en offentlig myndighed*
- *fordringen skal være opstået som led i den offentlige myndigheds virksomhed*
- *fordringen ikke er opstået som led i den offentlige myndigheds udøvelse af sin, i henhold til lovgivningen, offentligretlige myndighedsudøvelse.”*

2.2 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring. Herudover har Skatteministeriet i notat af 7. marts 2017 vedrørende lovforslag nr. L 137 - forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. angivet, at:

"Grænsen mellem civilretlige fordringer, dvs. pengekrav, der har deres udspring i civilretten, der indeholder regler om forholdet mellem fysiske og juridiske personer samt myndigheder, hvis forholdet hviler på navnlig aftaleretlige, ejendomsretlige, formueretlige, familieretlige og personretlige regler, og offentligretlige fordringer er somme tider flydende. De civilretlige fordringer kendetegnes som regel ved, at en tvist om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, hvorimod lovgiver normalt har sørget for en rekursmulighed for skyldnere, der anfægter berettigelsen af offentligretlige fordringer."

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelsesskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFLEJKA er civilretlige krav, som ikke er omfattet af en af undtagelserne oplyst i I., a., i.-vi. eller II., a., i.-vi., i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Der kan derfor **ikke** foretages lønindeholdelse eller udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFLEJKA.

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentlige restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen. Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordrings-type, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag. Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbev for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe fra den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 45.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringshaver har oplyst, at hovedstolen almindeligvis ikke overstiger 50.000 kr.

Feltet hovedstol kan maksimalt udfyldes med et beløb på 50.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFLEJKA.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i feltet beskrivelse skal angive en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af referencenummeret på kontrakten, bookingnummer eller kommunens journalnummer på sagen angående kontrakt om leje af grundareal, park, forpagtning mv.

Fakturanummer kan angives i feltet ”Beskrivelse”, hvis fakturaen indeholder referencenummer på kontrakten, bookingnummer eller kommunens journalnummer på sagen angående kontrakt af leje af grundareal m.v.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringshaver har oplyst, at lejeaftalen kan udgøre en periode på op til 20 år, men at der dog minimum opkræves betaling for en periode på et år. Fordringsperioden skal derfor registreres med en periode på maksimalt et år. Perioden kan krydse et kalenderår.

Fordringsperioden skal angive den periode, den manglende betaling dækker over. Fordringshaver skal i feltet ”Periode start” angive den første dag i perioden, og i feltet ”Periode slut” angive den sidste dag i

perioden. Hvis fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag, skal Fordringshaver angive den samme dag i feltet ”Periode start” og ”Periode slut”.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

For nærværende fordringstype vil stiftelsesdatoen være udtryk for betalingsperiodens starttidspunkt, dvs. periode start.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for periode start.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen.

Forfaldsdatoen antages som udgangspunkt at være sammenfaldende med den første dag i perioden, dvs. lig med ”Periode start”.

Feltet ”Forfaldsdato” skal derfor som hovedregel udfyldes med datoen for ”Periode start”. Forfaldsdatoen kan tidligst være sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Fordringshaver har oplyst, at det både kan være fysiske personer og juridiske personer, der lejer kommunale arealer.

Feltet identifikation af skyldner skal derfor udfyldes med CPR- eller CVR/SE-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR- eller CVR-/SE-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFLEJKA (Leje af kommunale arealer og faciliteter)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFLEJKA (Leje af kommunale arealer og faciliteter)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-for-dringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til ind-drivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med For-faldsdato	Fordringen afvises
R_6_5	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_6	Forfaldsdato skal senest ligge samtidig med Periode start	Fordringen sendes i høring
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 12.13 – Bøder for ulovlig sommerhusanvendelse (KFSOMBØ)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter manglende betaling af daglige tvangsbøder i henhold til § 51 a i lovebkendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 om planlægning (herefter ”planloven”). Fordringerne består af tvangsbøder, der pålægges af kommunalbestyrelsen, såfremt skyldner er registreret i Det Centrale Personregister (herefter ”CPR”) med bopæl i en bolig i et sommerhusområde, som ikke lovligt kan anvendes til helårsbeboelse, jf. planlovens §§ 40 og 41.

Tvangsbøderne pålægges i forbindelse med kommunalbestyrelsens tilsyns- og håndhævelsespligt ved ulovlig sommerhusanvendelse.

Fordringstypen omfatter de fordringer, som Fordringshaver betegner som ”sommerhusbøder”.

Det bemærkes, at det ikke er muligt at inddrive tvangsbøder ved afdragsordninger efter § 3, stk. 3 i lovebkendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), jf. gældsinddrivelseslovens bilag 1, pkt. III. Det fremgår dog af § 4, stk. 3 i gældsinddrivelsesloven, at beløb modtaget ved en afdragsordning alligevel vil kunne gå til dækning af tvangsbøder, selvom disse ikke kan omfattes af en afdragsordning.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen KFSOMBØ udgøres af planloven, forslag til lov nr. 48 af 20. oktober 1998 om ændring af lov om planlægning (herefter ”forarbejder til planlovens § 51 a”) samt vejledning nr. 9957 af 18. september 2009 om kommunernes håndhævelse af forbuddet mod helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder (herefter ”sommerhusvejledningen”). Det bemærkes, at de indsatte kantede parenteser under det retlige grundlag, indeholder de nugældende datoer for den periode, som tvangsbøderne kan pålægges og/eller inddrives i.

2.1 Planloven

Af § 40 i planloven fremgår:

”En bolig i et sommerhusområde må bortset fra kortvarige ferieophold mv. ikke anvendes til overnatning i perioden fra den 1. november til udgangen af februar, medmindre boligen blev anvendt til helårsbeboelse, da området blev udlagt til sommerhusområde, og retten til helårsbeboelse ikke senere er bortfaldet, jf. § 56, stk. 4.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra forbuddet i stk. 1. En dispensation bortfalder ved ejerskifte, og når boligen ikke længere anvendes til helårsbeboelse.

Stk. 3. En bolig i et sommerhusområde kan uanset stk. 1 anvendes til kontinuerlig udlejning til skiftende brugeres kortvarige ferieophold, når den samlede anvendelse i perioden ikke herved overstiger 9 uger.”

Af planlovens § 41, stk. 1 fremgår:

”En pensionist, der ejer en bolig i et sommerhusområde, har en personlig ret til at benytte boligen til helårsbeboelse, når pensionisten har ejet ejendommen i 1 år. Anvendelsesskiftet af boligens benyttelse til helårsbeboelse kræver ikke byggesagsbehandling i henhold til byggelovens § 2, stk. 1, litra c. Retten til helårsbeboelse bortfalder dog, hvis der nedlægges forbud mod, at boligen anvendes til helårsbeboelse efter reglerne om boligtilsyn i kap. 9 i lov om byfornyelse. Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på boliger, der benyttes til helårsbeboelse efter 1. pkt.”

Af § 51 a i planloven fremgår:

”Kommunalbestyrelsen skal hvert år pr. 1. november påbyde enhver, som er registreret i CPR med bopæl i en bolig i et sommerhusområde, som den pågældende ikke lovligt kan anvende til helårsbeboelse, jf. §§ 40 og 41, inden 14 dage efter påbudets meddelelse at fraflytte boligen og at dokumentere fraflytningen over for kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Tilsvarende påbud skal kommunalbestyrelsen meddele enhver, som i perioden fra den 1. november til den 1. februar bliver registreret i CPR med bopæl i en bolig i et sommerhusområde, som den pågældende ikke lovligt kan anvende til helårsbeboelse, jf. §§ 40 og 41. Påbud efter 1. pkt. meddeles senest 14 dage efter, at den pågældendes bopæl er blevet registreret i CPR.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen registrerer påbud efter stk. 1 og 2 i CPR samtidig med påbuddets meddelelse og sletter denne registrering, når påbuddet er efterkommet og den pågældende er registreret i CPR med en anden bopæl. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om registreringen.

Stk. 4. Efterkommes et påbud efter stk. 1 eller 2 ikke rettidigt, skal kommunalbestyrelsen straks indgive anmeldelse til politiet.

Stk. 5. Efterkommes et påbud efter stk. 1 eller 2 ikke rettidigt, skal kommunalbestyrelsen endvidere pålægge den pågældende daglige tvangsbøder. Undlader den pågældende herefter fortsat at efterkomme påbuddet, skal restanceinddrivelsesmyndigheden foretage inddrivelse af tvangsbøderne. Inddrivelsen foretages mindst hver 4. uge for påløbne, ikke betalte tvangsbøder, første gang senest 4 uger efter, at pålæggelsen af tvangsbøder er påbegyndt. Tvangsbøderne tilfalder den pågældende kommune.”

2.2 Forarbejder til planlovens § 51 a

Af forarbejderne til planlovens § 51 a, til enkelte bemærkninger til § 51 a, fremgår:

”Indenrigsministeren vil med hjemmel i den foreslåede § 51 a, stk. 3, 2. pkt., fastsætte regler om, at kommunerne i CPR (under »folkeregisternotater«) skal registrere flyttepåbud efter planlovens § 51 a, stk. 1 og 2.

Er et flyttepåbud efter § 51 a, stk. 1 eller 2, ikke efterkommet senest 14 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har kommunalbestyrelsen efter § 51 a, stk. 4, pligt til straks at anmelde forholdet til politiet, jf. herved planlovens § 64, stk. 1, nr. 4. Pligten til at foretage politianmeldelse omfatter alene den manglende efterkommelse af påbuddet og således ikke tillige overtrædelsen af § 40. Politianmeldelse kan kun undlades, hvis påbuddet fuldt ud er efterkommet, d.v.s. hvis der inden udløbet af fristen på 14 dage både er sket fraflytning af sommerhuset og er modtaget dokumentation for fraflytningen af kommunen. Ifølge sagens natur vil begge disse betingelser dog i realiteten blive anset for opfyldt ved borgerens dokumentation for, at fraflytning er sket.

Efter § 51 a, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen, ud over at indgive politianmeldelse, pålægge vedkommende daglige tvangsbøder. Pligten hertil - som indtræder, når et flyttepåbud efter stk. 1 eller 2 ikke rettidigt efterkommes - gælder dog ikke, hvis det vil være åbenbart meningsløst at pålægge tvangsbøder, f.eks. fordi det tidsmæssigt ikke vil være muligt at foretage inddrivelse af disse, jf. nedenfor.

I den forvaltningsretlige teori er det almindeligt antaget, at påløbne, ikke inddrevne tvangsbøder - herunder såvel tvangsbøder, for hvilke der er foretaget udlæg, som selve udlægget - bortfalder, når forpligtelsen opfyldes. I overensstemmelse hermed er det i Justitsministeriets benådningssirkulære (cirkulære nr. 113 af 26. juni 1975 om benådning og udsættelse af straffuldbyrdelse samt om eftergivelse, henstand og afdragsvis betaling af bøder m.v., som ændret senest ved cirkulære nr. 82 af 1. maj 1996) fastsat, at påløbne, endnu ikke inddrevne tvangsbøder bortfalder, når det forhold, som tvangsbøderne vedrører, er lovliggjort. At tvangsbøder bortfalder, når det forhold, som tvangsbøderne vedrører, er lovliggjort, skyldes, at der ikke længere er behov for et tvangsmiddel, når forholdet er lovliggjort.

På den baggrund må det antages, at påløbne, endnu ikke inddrevne tvangsbøder, der er pålagt en sommerhusbeboer, som ikke rettidigt har efterkommet et flyttepåbud, bortfalder den 1. april [nu 1. marts], hvor det igen bliver lovligt at bo i sommerhuset. Det gør i den forbindelse ingen forskel, at lovliggørelsen ikke skyldes den pågældendes egen indsats - men derimod ydre omstændigheder, nemlig »tidens gang«.

Som følge af tvangsbødernes bortfald på denne måde den 1. april [nu 1. marts], vil der alene kunne ske inddrivelse i perioden 15. oktober til 31. marts [nu 15. november til sidste dato i februar].

Da bestemmelsen om tvangsbøder vil kunne blive mindre virkningsfuld, hvis pålagte tvangsbøder ikke inddrives tilstrækkeligt hurtigt og derfor bortfalder den 1. april [nu 1. marts], er lovforslaget suppleret med en pligt for kommunerne til at inddrive tvangsbøderne mindst hver fjerde uge - første gang 4 uger efter, at pålæggelsen af tvangsbøder er påbegyndt.

Tvangsbøder pålagt efter § 51 a, stk. 5, fastsættes som udgangspunkt ud fra et niveau på 300 kroner om dagen, under hensyntagen til den pågældendes økonomiske situation. Tvangsbøderne bør kun undtagelsesvis fastsættes til mindre end 150 kroner om dagen. Beløbene reguleres efter nettoprisindekset.

Tvangsbøderne tilfalder kommunen, som - på grundlag af lovforslagets bestemmelse om udpantningsret for tvangsbøderne - desuden kan begære tvangsfuldbyrdelse efter retsplejelovens almindelige regler herom.”

I forhold til situationer, hvor 4-ugersfristerne ikke overholdes, bemærkes, at Bolig- og Planstyrelsen i e-mail af 9. april 2021 har oplyst, at kommunernes overskridelse af 4-ugersfristerne i planlovens § 51 a ikke i sig selv betyder, at Gældsstyrelsen er afskåret fra at inddrive tvangsbøder fastsat i medfør af planlovens § 51 a, stk. 5. Efter Bolig- og Planstyrelsens opfattelse er fristerne dermed ”processuelle” i den forstand, at de fastsætter en pligt for kommunerne, nu Gældsstyrelsen, til at iværksætte inddrivelse af påløbne tvangsbøder tidligt og løbende for at sikre, at tvangsbøderne virker efter hensigten.

2.3 Sommerhusvejledningen

Af sommerhusvejledningen pkt. 3.1.5 fremgår:

”Tvangsbøder er ikke en straf, men skal virke som incitament til at få borgeren til at rette sig efter flytte- påbuddet. Dvs., at tvangsbøderne bortfalder ved opfyldelse af påbuddet. Da sommerhusbeboeren lovligt kan bo i sommerhuset i sommerhalvåret, bortfalder forfaldne ikke betalte/ikke inddrevne tvangsbøder den 1. april [nu 1. marts].”

2.4 Praksis

Af MAD2002.1102 fremgår:

”(…) påløbne, endnu ikke inddrevne tvangsbøder, der er pålagt en sommerhusbeboer, som ikke rettidigt har efterkommet et flyttepåbud, bortfalder d. 1. april [nu 1. marts], hvor det igen bliver lovligt at bo i sommerhuset. Det gør i den forbindelse ingen forskel, at lovliggørelsen ikke skyldes den pågældendes egen indsats - men derimod ydre omstændigheder, nemlig »tidens gang«.”

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSES- OG BORTFALDSREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen. Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder særskilte bortfaldsregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordringstype, der betyder, at fordringen bortfalder, inden udløbet af en eventuel forældelsesfrist. Forældelsesreglerne i forældelsesloven eller særlovgivningen (fx straffeloven) er som følge heraf ikke relevante ved oversendelse af fordringer i denne fordringstype.

Bortfaldsregler er – ligesom forældelsesregler - at betragte som en ophørsgrund, idet fordringen ophører (bortfalder) under visse betingelser. Såfremt fordringen bortfalder, kan den ikke længere gøres gældende over for skyldner, og kan dermed heller ikke inddrives af Gældsstyrelsen.

3.1 Tidspunktet for tvangsbødernes bortfald

Det følger af forarbejderne til planlovens § 51 a, sommerhusvejledningen, praksis og den i forvaltningsretten almindelige teori, at de daglige tvangsbøder for ulovlig sommerhusanvendelse bortfalder, når forholdet igen er lovliggjort, uanset at dette skyldes ydre omstændigheder, herunder ”tidens gang”.

Tvangsbøder for ulovlig sommerhusanvendelse bortfalder som følge af, at:

- Beboeren fraflytter sommerhuset, og dokumenterer dette overfor kommunalbestyrelsen, jf. planlovens § 51 a, stk. 1.
- Beboeren tildeles dispensation til helårsbeboelse, jf. planlovens §§ 40, stk. 2 eller 40 a.
- Beboeren er pensionist og har ejet sommerhuset i et år, jf. planlovens § 41.
- Det den 1. marts igen bliver lovligt for borgeren at have registreret et sommerhus som bopæl i CPR, jf. planlovens § 40, stk. 1.

Tvangsbøderne bortfalder uanset at bøderne er sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

3.2 Bortfaldsfristens længde

Der ses ikke af det retlige grundlag at forekomme en ”fast” længde på bortfaldsfristen på tvangsbøder.

Påløbne, ikke inddrevne tvangsbøder, antages at bortfalde, når forpligtelsen opfyldes, jf. forarbejderne til planlovens § 51 a samt MAD2002.1102. Tvangsbøder bortfalder således, når den ulovlige sommerhusanvendelse er lovliggjort, dvs. når det igen bliver lovligt at bo i sommerhuset. Bortfaldsfristens længde afhænger derfor af, hvornår det ulovlige forhold ophører.

Det følger af planlovens § 40, at en bolig i et sommerhusområde som hovedregel ikke må anvendes til overnatning i perioden fra den 1. november til udgangen af februar måned. Hvert år den 1. november fremsender kommunalbestyrelsen et flyttepåbud til enhver med bopæl i en bolig i et sommerhusområde, som den pågældende ikke lovligt kan anvende til helårsbeboelse, hvori er angivet, at den pågældende inden 14 dage efter påbuddets meddelelse skal fraflytte boligen og dokumentere flytningen over for kommunalbestyrelsen, jf. planlovens § 51 a, stk. 1. Efterkommes påbuddet ikke, skal kommunalbestyrelsen pålægge den pågældende daglige tvangsbøder, jf. planlovens § 51 a, stk. 5.

Af forarbejderne til planlovens § 51 a fremgår det, at det antages, at påløbne, endnu ikke inddrevne tvangsbøder, der er pålagt en sommerhusbeboer, som ikke rettidigt har efterkommet et flyttepåbud, bortfalder den 1. april (nu 1. marts), hvor det igen bliver lovligt at bo i sommerhuset. Tvangsbøderne vil dog også kunne bortfalde, såfremt forholdet lovliggøres inden den 1. marts.

Eftersom tvangsbøderne senest bortfalder den 1. marts, vil der alene kunne ske inddrivelse i perioden 15. november til den sidste dato i februar.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Af vejledning 2009 fremgår det dog, at tvangsbøderne som udgangspunkt skal fastsættes ud fra et niveau på 300 kr. om dagen (januar 1999-niveau) under hensyntagen til den pågældende sommerhusbeboers økonomiske situation. Det fremgår videre, at tvangsbøderne kun undtagelsesvist bør fastsættes til mindre end 150 kr. om dagen (januar 1999-niveau). Beløbene reguleres efter nettoprisindekset.

Feltet hovedstol skal maksimalt udfyldes med et beløb på 600 kr., og minimum udgøre 200 kr. Ved fastsættelse af hovedstolen er der taget højde for, at bødens størrelse reguleres efter nettoprisindekset.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFSOMBØ.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** skal udfylde feltet ”Beskrivelse”.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig alene til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid”-fordringer.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Feltet ”Periode start” og ”Periode slut” skal derfor udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Af U.1993.802/1Ø følger det, at bødekraft anses som stiftet på tidspunktet for lovovertrædelsen. Stiftelsestidspunktet er derfor datoen for lovovertrædelsen.

Der er ved denne fordringstype tale om daglige tvangsbøder for ulovlig sommerhusanvendelse, der pålægges dagligt, indtil forholdet er lovliggjort. Tvangsbøderne stiftes derfor dagligt i den periode, hvor sommerhuset anvendes ulovligt.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med den dato, hvor tvangsbøden blev pålagt grundet ulovlig sommerhusanvendelse. Det forudsættes, at tvangsbøden pålægges på datoen for lovovertrædelsen.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Fordringens forfaldsdato følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Fordringen forfalder derfor som hovedregel straks til betaling.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes derfor med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af planlovens § 51 a, stk. 1 smh. § 51 a, stk. 5, at kommunalbestyrelsen skal pålægge enhver, der er registreret i CPR med bopæl i en bolig i et sommerhusområde, som den pågældende ikke lovligt kan anvende til helårsbeboelse, daglige tvangsbøder.

Skyldner skal dermed identificeres som den person, der er blevet pålagt daglige tvangsbøder som følge af ulovlig sommerhusanvendelse.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr. for den eller de fysiske personer, der hæfter for fordringen.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er **ikke** forældelsesdatoen, der skal anføres i feltet, men derimod den bortfaldsdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Det følger af den almindelige forvaltningsretlige teori, jf. blandt andet forarbejderne til planlovens § 51 a og MAD2002.1102, at de daglige tvangsbøder bortfalder, når forholdet er lovliggjort. Se nærmere herom i afsnit 3.

Tvangsbøderne kan pålægges i perioden 15. november til udgangen af februar, og bortfalder senest den 1. marts, hvor det igen bliver lovligt at bo i sommerhuset. Tvangsbøderne kan dog bortfalde tidligere, hvis den ulovlige sommerhusanvendelse ophører.

Bortfaldsdatoen kan tidligst være sammenfaldende med tvangsbødens forfaldsdato, og kan senest angives som den sidste dag i februar.

Det er mellem parterne aftalt, at feltet skal udfyldes med den senest mulige bortfaldsdato, dvs. den sidste dag i februar.

Fordringshaver indestår for, at såfremt bortfald indtræder på et tidligere tidspunkt, skal Fordringshaver omgående (dvs. straks / samme dag) give Gældsstyrelsen besked herom, således at der ikke foretages inddrivelse på bortfaldne fordringer.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFSOMBØ (Bøder for ulovlig sommerhusanvendelse)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 106 dage efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFSOMBØ (Bøder for ulovlig sommerhusanvendelse)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal ligge mellem eller være lig med 200 kr. og 600 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 12.14 – Hegnssynets vederlag (KFHEVED).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter manglende betaling af hegnssynets vederlag og øvrige udgifter, der påhviler den part i hegnsagen, som er pålagt betalingen, jf. § 44, stk. 3 i lovebekendtgørelse nr. 363 af 5. april 2019 om hegn (herefter ”hegnsloven”).

Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter, jf. § 44, stk. 2, 1. pkt. i hegnsloven.

Kommunen opkræver vederlaget på vegne af hegnsynet, og sender vederlaget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, jf. § 2, stk. 2 i lovebekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”).

Fordringstypen **omfatter** alene fordringer på vederlag, hvor der foreligger en kendelse eller er indgået et forlig. Forlig omfatter også de situationer, hvor parterne når til enighed, og dette er indført i hegnsynsprotokollen. I de tilfælde hvor der ikke foreligger en kendelse eller er indgået et forlig og fordringen ønskes oversendt til inddrivelse skal Gældsstyrelsen kontaktes.

Fordringstypen omfatter ikke krav vedrørende arbejdets udførelse og diverse kopier i henhold til henholdsvis hegnslovens §§ 44, stk. 2 og 47.

Der kan ikke under opkrævning opkræves renter og rykkergebyrer i forbindelse med opkrævning af hegnsynets vederlag, hvorfor der ikke kan oversendes relaterede rente- og gebyrfordringstyper til KFHEVED.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning

Fordringstypen omfatter ikke følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Hegnssynets udgifter (KFHEUDG)

1.3 Særligt om Fordringshaver

Kommunen forestår opkrævning af hegnsynets fordringer ved udsendelse af faktura og kontrol med, at betaling finder sted. Opkrævning af de skyldige beløb sker efter anmodning fra hegnsynets formand, der

har ansvaret for iværksættelsen af de skridt, der foretages for at få betalt udgifterne ved hegnsynets vederlag. Kommunens opkrævning sker på vegne af fordringshaveren, dvs. hegnsynet, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2. Eftersom kommunen ikke er fordringshaver, kan kommunen ikke indtræde i retten til udbetalinger fra staten, jf. gældsinddrivelseslovens § 8, stk. 1, og kommunen kan ikke modregne, jf. side 399 i Hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave.

Sker betaling ikke efter påkrav, overdrages hegnsynets fordring til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3. Hegnsynet eller kommunen skal skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, jf. også side 399 i hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave. Eftersom kommunen forestår oversendelsen af hegnsynets fordringer til inddrivelse, indestår kommunen for, at underretningspligten er overholdt. Se nærmere om overdragelse og underretning i afsnit 2.4.

Ovenstående information har betydning i forbindelse med udfyldelse af feltet ”Beskrivelse” under afsnit 4.5.

1.4 Vedlæggelse af kendelse/forlig ved oversendelse til inddrivelse

Fordringer omfattende af denne fordringstype behandles som hovedregel manuelt i Gældsstyrelsen.

Kommunen skal foretage indberetning til Gældsstyrelsen af grundejerens restancer til hegnsynet. Indberetningen kan ikke foretages som gæld til kommunen. Det skal derfor af indberetningens sagsbemærkninger fremgå, at sagen vedrører tvangsinddrivelse af hegnsynets fordringer, og hegnsynets tvangsfuldbyrdeskendelse skal vedlægges, jf. side 400 i hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave.

Sagen bliver udtaget til manuel behandling, når kendelsen/forliget vedhæftes ved oversendelse af fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Hegnsloven

Af hegnslovens § 38 fremgår:

”Under forhandlingerne skal formanden vejlede parterne og søge forlig tilvejebragt imellem dem.

Stk. 2. Opnås forlig, indføres dette i hegnsynets protokol og underskrives af parterne.

Stk. 3. Forlig, indgåede for hegnsynet, har samme gyldighed og kraft som en kendelse.

Stk. 4. Forlig, der indgås uden hegnsynets medvirken, kan, når de indeholder oplysning om de i § 41 nævnte forhold og ikke tilsidesætter en af offentlige hensyn givne forskrift, forlanges tilført hegnsynets protokol ved formandens foranstaltning og får da samme gyldighed og kraft som forlig indgåede for hegnsynet.”

Af hegnslovens § 41, stk. 2 fremgår:

”Endvidere skal såvel forlig som kendelser indeholde oplysning om, af hvem de i § 46 omhandlede vederlag samt sagens øvrige omkostninger skal udredes.”

Af hegnslovens § 44 fremgår:

”Stk. 1. Undlader nogen at udføre et ham ved forlig, kendelse eller dom pålagt arbejde inden den fastsatte frist, eller er det udførte arbejde behæftet med mangler, kan hegnsynet efter naboens begæring ved kendelse bestemme, at det manglende arbejde skal udføres eller manglerne afhjælpes ved formandens eller klagerens foranstaltning på den forsømmeliges bekostning.

Stk. 2. Manglende betaling af udgifterne til arbejdets udførelse efter stk. 1 påhviler den forsømmelige part i hegnsagen. Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter. Grundlaget for udpantning er hegnsynets tvangsfuldbyrdeskendelse, jf. stk. 1, med formandens påtegning om, at denne har besigtiget det udførte arbejde og fundet det forsvarligt udført og den medgåede udgift rimelig.

Stk. 3. Manglende betaling af hegnsynets vederlag og øvrige udgifter påhviler den part i hegnsagen, som er pålagt betalingen. Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Stk. 4. Hegnsynets kendelser fuldbyrdes iøvrigt efter de for domme fastsatte bestemmelser i overensstemmelse med retsplejelovens tvangsregler. Fuldbyrdesfristen er 15 dage, medmindre andet fremgår af kendelsens indhold.”

Af hegnslovens § 46 fremgår:

”For behandling af en hegns sag tilkommer der hegnsynet et vederlag på 35 kr., der, når sagen afgøres ved kendelse, i almindelighed vil være at udrede af den, hvem kendelsen går imod. Samme vederlag tilkommer der hegnsynet for behandling af de i § 19, stk. 3 og 4, omhandlede forhold. Af vederlaget oppebærer formanden 15 kr. og hver af de to andre synsmænd 10 kr.

Stk. 2. For afsigelse af kendelser i de i § 34, stk. 8, og § 44, stk. 1, omhandlede tilfælde, samt når sagen hæves på grund af klagerens udeblivelse eller efter dennes begæring, tilkommer der hegnsynet et vederlag på 20 kr. Af vederlaget oppebærer formanden 10 kr. og hver af de to andre synsmænd 5 kr.

Stk. 3. For godkendelse og indførelse i hegnsynets protokol af de i § 38, stk. 4, omhandlede forlig tilkommer der formanden et vederlag på 5 kr.

Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren kan bevilge en part, hvis økonomiske forhold i forbindelse med sagens vigtighed og begrundethed giver anledning dertil, fritagelse for at betale sagens omkostninger for hegnsynet, hvilke da udredes af statskassen.”

Af hegnslovens § 48 fremgår:

”De i §§ 46 og 47 fastsatte vederlag kan til enhver tid ændres af Miljø- og Fødevareministeriet.”

2.2 Vederlagsbekendtgørelsen

Af bekendtgørelse nr. 1049 af 17. oktober 2019 om vederlag til hegnsynet og vurderingsmænd efter mark- og vejfredsloven (herefter ”vederlagsbekendtgørelsen”) § 2 fremgår:

”For behandlingen af en hegnssag har hegnsynet ret til et samlet vederlag på 1.897 kr., når hegnssagen er afsluttet. Vederlaget fordeles med 813 kr. til formanden og 542 kr. til hver af de to andre hegnsynsmedlemmer.

Stk. 2. For afsigelse af kendelser i de tilfælde, der er omhandlet i hegnslovens § 34, stk. 8, og § 44, stk. 1, samt når sagen hæves på grund af klagerens udeblivelse eller efter dennes begæring, har hegnsynet ret til et vederlag på 1.084 kr. Vederlaget fordeles med 542 kr. til formanden og 271 kr. til hver af de to andre hegnsynsmedlemmer.

Stk. 3. Hæves en hegnssag, før der har været afholdt åstedsmøde, har formanden ret til et vederlag på 700 kr.

Stk. 4. For godkendelse af og indførelse i hegnsynets protokol af et forlig indgået uden hegnsynets medvirken, jf. hegnslovens § 38, stk. 4, har formanden ret til et vederlag på 271 kr.

Stk. 5. Der kan ikke kræves forudbetaling af eller sikkerhedsstillelse for vederlag til hegnsynet.”

2.3 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

Af Hegnsloven med kommentarer, 4. udgave, side 400, angiver Bendt Berg, at når kommunen overdrager hegnsynets fordring på betaling af udgifter ved tvangsfuldbyrdelsen og hegnsynets vederlag til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, indtræder Gældsstyrelsen i samtlige kreditorbeføjelser, jf. gældsinddrivelseslovens § 3, stk. 1. Bendt Berg angiver endvidere, at fordringen normalt er omfattet af en af undtagelserne i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven, og at der kan foretages lønindeholdelse, jf. inddrivelseslovens § 10, og udlæg ved SKATs pantefoged, jf. inddrivelseslovens § 11, og der kan ske modregning i udbetalinger fra staten.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFHEVED er civilretlige krav, som er omfattet af gældsinddrivelseslovens bilag 1, I og II pkt., nr. 1, litra a, nr. iv, idet der er tale om fordringer, der ifølge lovgivningen tilkommer en fordringshaver omfattet af gældsinddrivelsesloven. Der kan derfor foretages lønindeholdelse og udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFHEVED.

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

For fordringer omfattet af denne fordringstype foreligger der altid en kendelse eller et forlig.

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af 3-års fristen i § 3, stk. 1 samt krav, der kun omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter § 5, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438.

Hegnssynets kendelse eller et indgået forlig er efter retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 2 og 4 udlægsgrundlag (eksekutionsfundament), jf. side 384 i hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave.

Ved denne fordringstype foreligger der altid en kendelse eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori vederlagets eksistens og størrelse er fastslået, hvorfor kendelsen eller forliget udgør et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor kendelsen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i kendelsen eller forliget. Hvis en kendelse har været kærret, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for kendelsen i kæreinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Fordringer omfattet af denne fordringstype hviler på et særligt retsgrundlag, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4 finder anvendelse. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Hegnssynets vederlag er fastslået ved kendelse eller forlig, hvorfor vederlaget er omfattet af forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Der gælder således en 10-årig forældelsesfrist, der beregnes fra kendelsens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 1.000 kr. Der er afdraget 400 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 600 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Det følger af vederlagsbekendtgørelsen § 2, stk. 1, at for behandlingen af en hegnssag har hegnsynet ret til et samlet vederlag på 1.897 kr., når hegnssagen er afsluttet. Hegnsynet kan også opkræve et lavere vederlag for afsigelse af kendelser i særlige sager eller i tilfælde af en hegnssag hæves, jf. vederlagsbekendtgørelsens § 2, stk. 2-4. Vederlaget størrelse kan ændres af Miljø- og Fødevarerministeriet, jf. hegnslovens § 48.

Feltet ”Hovedstol” må maksimalt udfyldes med 2.000 kr.

Hovedstolen er fastsat således, at den tager højde for fremtidige ændringer.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 1.000 kr. Der er afdraget 400 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 1.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFHEVED.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver skal udfylde feltet "Beskrivelse" med følgende:

"Kommunen opkræver hegnsynets vederlag på vegne af hegnsynet."

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Miljø- og Fødevareministeriet har i maj 2018 ved Fakta om vederlag til hegnsynet og vurderingsmænd efter mark- og vejfredsloven oplyst, at når hegnsynet modtager en skriftlig begæring, indtræder en pligt til at betale vederlag. Vederlaget betales, når hegnssagen er afsluttet, enten ved endelig kendelse eller et forlig. Se også hegnslovens § 46 og vederlagsbekendtgørelsens § 2.

Vederlaget skal dermed dække hegnsynets behandling af sagen, hvorfor vederlaget relaterer sig til den periode, hvor hegnsynet behandler sagen.

Feltet "Fordringsperiode" kan maksimalt udfyldes med en periode på et år. Feltet "Periode start" udfyldes med den første dag i perioden, og feltet "Periode slut" udfyldes med den sidste dag i perioden.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Miljø- og Fødevarerministeriet har i maj 2018 ved Fakta om vederlag til hegnsynet og vurderingsmænd efter mark- og vejfredsloven oplyst, at når hegnsynet modtager en skriftlig begæring, indtræder en pligt til at betale vederlag. Vederlaget betales, når hegnsagen er afsluttet, enten ved endelig kendelse eller et forlig. Se også hegnslovens § 46 og vederlagsbekendtgørelsens § 2.

Af ovenstående fremgår det således, at der indtræder en pligt til at betale vederlag, når hegnsynet modtager en skriftlig begæring. Kravet opstår således på dette tidspunkt.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for, hvornår hegnsynet modtager skriftlig begæring.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. For denne fordringstype vil der altid foreligge en kendelse eller være indgået et forlig. Det fremgår af hegnslovens § 41, stk. 1, at hegnsynets vederlag er en del af hegnsynets kendelse eller et eventuelt forlig. Hertil følger af Miljø- og Fødevarerministeriets dokument fra maj 2018 vedr. fakta om vederlag til hegnsynet og vurderingsmænd efter mark- og vejfredsloven, at det angives i kendelsen, hvem der skal betale vederlaget.

Det tidligste tidspunkt, hvor vederlaget kan opkræves, er således, når kendelsen er afsagt eller forliget er indgået, og det dermed er fastlagt, hvem der skal betale vederlaget.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med den dato, hvor kendelsen er afsagt eller forliget er indgået.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Af hegnslovens § 44, stk. 3, 1. pkt. fremgår det, at manglende betaling af hegnsynets vederlag og øvrige udgifter påhviler den part i hegnsagen, som er pålagt betalingen. Dette er uddybet i Miljø- og Fødevarerministeriets dokument om Fakta om vederlag til hegnsynet og vurderingsmænd efter mark- og vejfredsloven fra maj 2018, hvor det fremgår, at vederlaget skal betales af den part, som der er bestemt i kendelsen eller forliget til at skulle udrede vederlaget, og at vederlaget normalt betales af den part, hvem kendelsen går imod.

Skyldner skal dermed identificeres som den fysiske eller juridiske person, der skal betale vederlaget.

Feltet "Identifikation af skyldner" skal derfor udfyldes med CPR- eller CVR/SE-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR- eller CVR-/SE-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den sidste dag, inden fordringen forfalder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret særskilt i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringer omfattet af denne fordringstype hviler på et særligt retsgrundlag (enten i form af en kendelse eller et forlig), jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, hvorfor forældelsesfristen er 10 år.

Forældelsesfristen regnes som 10 år fra den dag, hvor kendelsen blev afsagt eller forliget blev indgået. Begyndelsestidspunktet for forældelsesfristens beregning er således den dato, der er angivet i feltet "Domsdato" eller "Forligsdato".

Hvis forældelsesdatoen udløber på en lørdag, søndag, helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, skal forældelsesdatoen udskydes til den førstkommende hverdag.

Fordringshaveren skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Feltet "Forældelsesdato" udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Ved nærværende fordringstype er der altid afsagt en kendelse eller indgået et forlig.

I felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” registreres henholdsvis datoen for kendelsens afsigelse og datoen for forligets indgåelse.

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået i kendelsen eller skriftligt fastslået og anerkendt i forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en kendelsesdatoen eller en forligsdato, hvis:

- 3) kendelsen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 4) kendelsen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

For denne fordringstype er det en betingelse, at feltet ”Domsdato” eller feltet ”Forligsdato” er udfyldt.

Såfremt hegnsynets afgørelse har været indbragt for domstolene, og der foreligger en dom, skal feltet ”Domsdato” udfyldes med datoen for dommens afsigelse. I disse tilfælde må feltet ”Forligsdato” ikke udfyldes.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFHEVED (Hegnsynets vederlag)	Konsekvens hvis reg-len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for KFHEVED (Hegnsynets vederlag)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 2.000 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Enten domsdato eller forligsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 12.15 – Lån til ejendoms- skat (KFESKAT)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på lån til betaling af udgifter til ejendomsskatter for pensionister m.fl., jf. § 1, stk. 1, nr. 1 i lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021 om lån til betaling af grundskyld m.v. (herefter ”grundskyldslåneloven”).

Lån til betaling af ejendomsskatter ydes af den kommune, som ejendommen er beliggende i, efter anmodning fra ejeren til den pågældende kommune, jf. grundskyldslånelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og stk. 3 samt § 1 a, stk. 1.

Ved denne fordringstype vil der til sikkerhed for betaling af lånebeløbet tinglyses et skadesløsbrev eller ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen. Fordringstypen omfatter alene de lån, der ligger indenfor rammen af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende, se nærmere grundskyldslånelovens § 4.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Lån til ejendomsskat, rente (KFESKAR)
- Lån til ejendomsskat, rente over skadesloft (KFESKAF)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er den som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring.

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelsesskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretlig eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFESKAT antages at være civilretlige krav, som er omfattet af gældsinddrivelseslovens bilag 1, pkt. I og II, litra a, nr. iv. Derfor kan der foretages lønindeholdelse og udpantning efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFESKAT.

2.2 SKAT's Juridiske vejledning

Af SKAT's juridiske vejledning 2021-1, G.A.3.7.3 Civilretlige fordringer fremgår:

”Civilretlige fordringer er en gruppe af forskellige fordringstyper, hvor gældens opståen og størrelse er meget varierende.

Når en gæld til det offentlige karakteriseres som en civilretlig fordring, er det typisk fordi fordringen ikke er tillagt udpantnings- eller lønindeholdelsesret, og derfor kun kan inddrives i overensstemmelse med de regler i retsplejeloven, der gælder for private fordringshavere.

De civilretlige fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, er karakteriseret ved, at

- *fordringens kreditor skal være en offentlig myndighed*
- *fordringen skal være opstået som led i den offentlige myndigheds virksomhed*
- *fordringen ikke er opstået som led i den offentlige myndigheds udøvelse af sin, i henhold til lovgivningen, offentligretlige myndighedsudøvelse.”*

2.3 Grundskyldslåneloven

Af grundskyldslåneloven § 1, stk. 1-5 fremgår:

”Efter anmodning fra ejere af de ejendomme, der er nævnt i stk. 4, yder kommunerne, såfremt betingelserne i stk. 4 er opfyldt, lån til følgende udgifter:

- 1) *Udgifter til ejendomsskatter, der påhviler de pågældende ejendomme med tilhørende grund, gårdsplads og have.*
- 2) (...).

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at låneordningen ud over de udgifter, der er nævnt i stk. 1, også skal omfatte vej- og kloakudgifter og lign, der påhviler ejendommene.

Stk. 3. Lån ydes af den kommune, som ejendommen ligger i.

Stk. 4. Lån i medfør af stk. 1 og 2 kan kun ydes, såfremt

- 1) ejeren eller dennes ægtefælle på det tidspunkt, til hvilket de pågældende beløb er forfaldne til betaling, har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller får udbetalt pension efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller lov om delpension eller modtager efterløn.*
- 2) ejendommen indeholder en beboelseslejlighed, der fortrinsvis anvendes af ejeren eller hans husstand til beboelse, herunder også til fritidsbeboelse. For så vidt angår to- eller flerfamiliehuse samt ejendomme, der anvendes både til bolig- og til erhvervsformål, kan lånet kun ydes til betaling af de ejendommen påhvilende skatter mv., der ifølge vurderingsmyndighedernes fordeling forholdsmæssigt falder på den af ejeren eller hans husstand beboede lejlighed,*
- 3) lånet efter reglerne i § 4 sikres ved tinglyst skadesløsbrev eller ejerpantebrev.*

Stk. 5. Det er en betingelse for ydelse af lån i henhold til stk. 1, at ejeren eller dennes ægtefælle er omfattet af kildeskattelovens § 1 eller er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor told- og skatteforvaltningen gennem administrativt samarbejde med skattemyndighederne kan indhente oplysninger om ejerens eller dennes ægtefælles indkomstforhold, jf. stk. 4, nr. 1.

Af § 1 a, stk. 1 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Anmodning om lån til betaling af ejendomsskatter skal indgives til den kommune, hvor ejendommen er beliggende, ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Anmodninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.”

Af § 2 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Lånebeløbene anvendes af kommunalbestyrelsen umiddelbart til betaling af de skatter og afgifter, hvortil lånet er ydet.”

Af § 4, stk. 1-2 og 5 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Til sikkerhed for betaling af lånebeløbet med påløbne renter tinglyses der et skadesløsbrev eller et ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen, jf. § 1, stk. 8.

Stk. 2. Skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende skal have panteret inden for den senest ansatte ejendomsværdi, jf. dog stk. 7. I tilfælde, hvor skadesløsbrevet eller ejerpantebrevet tinglyses i en andel af ejendommen, skal det have sikkerhed inden for en forholdsmæssig del af den regulerede ejendomsværdi.

(...)

Stk. 5. Når skadesløsbrevet eller ejerpantebrevet er tinglyst, kan lån ydes, indtil lånebeløbet med tilskrevne renter udgør 95 pct. af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende.”

Af § 5 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Lånebeløbene med tilskrevne renter forfalder til betaling, når ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer. Hvis ejendommen ved ejerens død eller i forbindelse med ejerens optagelse på plejehjem, institution til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap eller psykiatrisk institution overtages af et husstandsmedlem, kan kommunalbestyrelsen dog tillade, at beløbet forbliver indestående, og at lån forsat ydes. Dette gælder også, hvor en ægtefælle overtager ejendommen til hensidende i uskiftet bo. En ægtefælle, som i de foran nævnte tilfælde overtager ejendommen, har dog krav på, at allerede ydede lån med tilskrevne renter forbliver indestående.

Stk. 2. Hvis et lånebeløb, der er forfaldet til betaling efter stk. 1, er optaget af flere i forening, kan en låntager lade en forholdsmæssig del af lånebeløbet overgå til lån efter § 1, stk. 8.

Stk. 3. Ved opkrævning af et lånebeløb, der er forfaldet til betaling efter stk. 1, ydes et nedslag i de renter, der er påløbet efter den 1. januar 2011. Nedslaget i de påløbne renter udgør i 2011 33 pct. Nedslaget reduceres herefter årligt med et procentpoint, indtil nedslaget i 2019 udgør 25 pct.”

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver

eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordrings-type, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Fordringens forfaldsdato er reguleret i grundskyldslåneloven § 5, der angiver, at fordringen forfalder til betaling, når ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer, jf. grundskyldslånelovens § 5, stk. 1, 1. pkt. Fordringshaver skal som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdato. Se afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller

forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Videre fremgår det, at der også gælder en 10-årig forældelsesfrist ved pengelån, jf. forældelseslovens § 6, der har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Er der ikke fastsat noget tidspunkt for indfrielse af gælden i henhold til en kassekredit eller et andet lån med variabelt lånebeløb, regnes forældelsesfristen fra den seneste indsættelse eller hævning på kontoen, der er foretaget af andre end fordringshaveren, dog senest fra det tidspunkt, til hvilket gælden måtte være opsagt til indfrielse.

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2, i det omfang de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Lån til betaling af grundskyld er et pengelån, der kan hvile på et gældsbrief, hvorfor der gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens §§ 5 og 6, stk. 1, der beregnes fra forfaldstidspunktet, dvs. som udgangspunkt når ejendommen skifter ejer, jf. grundskyldslånelovens § 5. Se afsnit 4.8.

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3 og § 6.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe fra den 12. oktober 2017, indtræder 10-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 40.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringens hovedstol ses ikke at fremgå eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet ”Hovedstol” skal maksimalt udfyldes med et beløb på 50.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFESKAT.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Fordringsperioden dækker den periode, som kommunen har ydet lån til ejendomsskatter i. Fordringsperioden skal derfor være udtryk for den samlede låneperiode, som kommunen har ydet lån til betaling af ejendomsskatter.

Feltet ”Periode start” skal udfyldes med den første dag i perioden, som lånet dækker over. Feltet ”Periode slut” skal udfyldes med den sidste dag i perioden, som lånet dækker over.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsesdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Fordringen må dog anses for stiftet på bevilningstidspunktet, dvs. på det tidspunkt, hvor kommunen har bevilget lån til ejendomsskatter m.v.

Det er aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med datoen for bevillingstidspunktet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Fordringens forfaldsdato er reguleret i grundskyldslånelovens § 5. Hvis ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer, forfalder lånet til betaling, jf. grundskyldslånelovens § 5, stk. 1, 1. pkt.

Lånet forfalder dog ikke til betaling, såfremt ejendommen overtages af ejerens ægtefælle som følge af ejerens død eller ejerens optagelse på plejehjem eller anden institution, jf. grundskyldslånelovens § 5, stk. 1, 4. pkt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere tillade, at lånet ikke forfalder, såfremt ejendommen overtages af et husstandsmedlem som følge af ejerens død eller ejerens optagelse på plejehjem eller anden institution, jf. grundskyldslånelovens § 5, stk. 1, 2. pkt.

Feltet ”Forfaldsdato” skal som hovedregel udfyldes med den dato, hvor ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af grundskyldslånelovens § 1, stk. 4, nr. 1 og stk. 5, at lån til betaling af grundskyld ydes til fysiske personer, der har nået folkepensionsalderen, eller får udbetalt pension.

Skyldner skal identificeres som den fysiske person, lånet er ydet til.

Feltet ”Identifikation af skyldner” udfyldes med CPR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forælder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i særlovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringer omfattet af denne fordringstype er undergivet en forældelsesfrist på 10 år, jf. forældelseslovens § 6, stk. 1.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, dvs. forfaldsdatoen. Nærværende fordringstypes forfaldsdato er angivet i § 5, stk. 1 i grundskyldslåneloven. Se hertil afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 10-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 5) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 6) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFESKAT (Lån til ejendomsskat)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFESKAT (Lån til ejendomsskat)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 12.16 –Lån til ejendoms- skat, rente (KFESKAR)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter årlige rentefordringer i henhold til § 3 i lovbekendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021 om lån til betaling af grundskyld m.v. (herefter ”grundskyldslåneloven”).

Til sikkerhed for betaling af de påløbne renter tinglyses et skadesløsbrev eller ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen. Fordringstypen omfatter alene tilskrevne renter, der ligger inden for rammen af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende, se nærmere grundskyldslånelovens § 4. Såfremt lånebeløbet med tilskrevne renter udgør mere end 95 pct. af skadesløsbrevet eller ejerpantebrevets pålydende, jf. grundskyldslånelovens § 4, skal de tilskrevne renter, der udgør mere end rammen på 95 pct. relateres til den fiktive hovedfordring KFESFIK og oversendes særskilt i fordringstypen KFESKAF.

Fordringer i fordringstypen KFESKAR er renter, som relaterer sig til en hovedfordring omfattet af fordringstypen KFESKAT. Fordringer i denne fordringstype skal dermed oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen som en relateret rentefordring til en hovedfordring i KFESKAT. Fordringstypen må ikke indeholde renter af gebyrer, der er registreret som underfordring til en hovedfordring.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Lån til betaling af grundskyld for pensionister (KFESKAT)
- Lån til ejendomsskat, rente over skadesloft (KFESKAF)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Grundskyldslåneloven

Af § 3 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Lånebeløbene forrentes med en årlig rente, der svarer til et gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer de 12 foregående måneder pr. 1. oktober det foregående år. Renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes. Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.”

Af § 4, stk. 1-2 og 5-6 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Til sikkerhed for betaling af lånebeløbet med påløbne renter tinglyses der et skadesløsbrev eller et ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen, jf. § 1, stk. 8.

Stk. 2. -4. (...).

Stk. 5. Når skadesløsbrevet eller ejerpantebrevet er tinglyst, kan lån ydes, indtil lånebeløbet med tilskrevne renter udgør 95 pct. af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende.

Stk. 6. Når yderligere lån herefter ikke kan ydes, afkræves senere påløbne renter ejeren i forbindelse med dén fremtidige opkrævning af kommunale ejendomsskatter og efter de for disse gældende regler.”

Af § 5, stk. 1 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Lånebeløbene med tilskrevne renter forfalder til betaling, når ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer. Hvis ejendommen ved ejerens død eller i forbindelse med ejerens optagelse på plejehjem, institution til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap eller psykiatrisk institution overtages af et husstandsmedlem, kan kommunalbestyrelsen dog tillade, at beløbet forbliver indestående, og at lån forsat ydes. Dette gælder også, hvor en ægtefælle overtager ejendommen til hensidde i uskiftet bo. En ægtefælle, som i de foran nævnte tilfælde overtager ejendommen, har dog krav på, at allerede ydede lån med tilskrevne renter forbliver indestående.”

2.2 Forarbejder til lov om lån til betaling af ejendomsskatter

Af forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter (LFF nr. 47 af 4. november 2010), bemærkninger, til § 1, til nr. 1, fremgår:

”Det foreslås, at renten på lån til betaling af ejendomsskat, jf. [lovbekendtgørelse nr. 1007 af 26. oktober 2009](#), forrentes med en årlig rente, der svarer til et gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer de 12 foregående måneder pr. 1. oktober det foregående år. Renten pr. 1. januar 2011 vil således blive beregnet på baggrund af et gennemsnit af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer fra 1. oktober 2009 til 30. september 2010. Den gennemsnitlige realkreditobligationsrente afspejler en gennemsnitlig forventet låneomkostning for folke- og førtidspensionister med fast ejendom og friværddi.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre

omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som er ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Af det retlige grundlag fremgår, at fordringen som hovedregel forfalder til betaling, når ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer, jf. ejendomsskattelovens § 5, stk. 1, 1. pkt. Fordringshaver skal som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdato. Se afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er renter af lån, der på det foreliggende grundlag ikke ses at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4. Forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Er der ikke fastsat noget tidspunkt for indfrielse af gælden i henhold til en kassekredit eller et andet lån med variabelt lånebeløb, regnes forældelsesfristen fra den seneste indsættelse eller hævning på kontoen, der er foretaget af andre end fordringshaveren, dog senest fra det tidspunkt, til hvilket gælden måtte være opsagt til indfrielse.

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2, i det omfang de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse. Fordringer på senere forfaldne renter forældes dog efter forældelseslovens § 3, jf. forældelseslovens § 5, stk. 2. Renter af pengelån forældes ligeledes efter forældelseslovens § 3, medmindre de tilskrives inden for maksimum på en kredit.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 10-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Accessorisk forældelse

Af forældelseslovens § 23 fremgår:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse”.

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 1.000 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 800 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringens hovedstol ses ikke at fremgå eksplicit af det retlige grundlag. Grundlaget for renteberegningen fremgår dog af grundskyldslånelovens § 3.

Det er aftalt, at feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 1.500 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 1.000 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 1.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFESKAR.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Det følger af grundskyldslånelovens § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., at renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes, og at renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.

Feltet ”Fordringsperiode” skal derfor maksimalt udfyldes med en periode på et kalenderår. Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i perioden, og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden.

Fordringshaver må beregne rente frem til den 1. i måneden efter modtagelsen af hovedfordringen hos Gældsstyrelsen. Dette betyder, at Fordringshaver normalt vil registrere den sidste rentepost til inddrivelse efter, at hovedfordringen er sendt til inddrivelse. Fordringshavers underretning til skyldner om overdragelse af fordringen til Gældsstyrelsen skal som udgangspunkt, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, indeholde oplysninger om, at disse renter overdrages til inddrivelse efterfølgende, såfremt der ikke er sket betaling.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Første periode

Det følger af grundskyldslånelovens § 3, at renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes, og at renten tilskrives ved årets udgang.

Det er aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den dato, hvor renten tilskrives, dvs. den 31. december i det pågældende år.

Sidste periode

Det følger af grundskyldslånelovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at tilskrevne renter på lån til betaling af grundskyld forfalder til betaling samtidigt med lånet, dvs. som udgangspunkt når ejendommen skifter ejer. Renterne skal derfor opgøres og tilskrives lånet i tilfælde af forfald.

Det er aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den dato, hvor renten tilskrives, dvs. den dag renten forfalder til betaling, hvilket som udgangspunkt er, når ejendommen skifter ejer.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Af § 5, stk. 1, 1. pkt. i grundskyldslåneloven fremgår, at tilskrevne rente på lån til betaling af grundskyld forfalder til betaling samtidigt med lånet, dvs. som udgangspunkt når ejendommen skifter ejer.

De tilskrevne renter forfalder dog ikke til betaling, såfremt ejendommen overtages af ejerens ægtefælle som følge af ejerens død eller ejerens optagelse på plejehjem eller anden institution, jf. ejendomsskatte-lovens § 5, stk. 1, 4. pkt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere tillade, at renterne ikke forfalder, såfremt ejendommen overtages af et husstandsmedlem som følge af ejerens død eller ejerens optagelse på pleje-hjem eller anden institution, jf. ejendomsskatte-lovens § 5, stk. 1, 2 pkt.

Feltet ”Forfaldsdato” skal som udgangspunkt udfyldes med den dato, hvor ejendommen skifter ejer.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Feltet angiver det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen uden at misligholde kravet. Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordrings-haver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalings-ordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige be-talingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” udfyldes med en dato, der svarer til den sidste dag skyldner rettidigt kan betale fordringen. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsda-toen.

Det er aftalt, at i de tilfælde, hvor Fordringshaver tilskriver renter umiddelbart inden, at fordringen sendes til inddrivelse, og skyldner dermed ikke modtager en rykkerskrivelse med en sidste rettidig betalingsdato på rentefordringen, skal feltet udfyldes med en dato, der er sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for for-dringen.

Der er tale om en relateret rentefordring til fordringstypen KFESKAT. Skyldner vil være sammenfaldende med skyldner angivet på hovedfordringen, dvs. skyldner skal identificeres som den fysiske person, lånet er ydet til.

Feltet ”Identifikation af skyldner” udfyldes med CPR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forælder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype er 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, og forældelsesfristen skal som hovedregel beregnes fra rentefordringens forfaldsdato, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Rentefordringens forfaldsdato er nærmere beskrevet i afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Feltet ”Forældelsesdato” udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forælder.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 7) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 8) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFESKAR (Lån til ejendomsskat, rente)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 3 år efter Forfaldsdato med hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 1.500 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen afvises

R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_8_2	Periodeslutsdato for en opkrævningsrentefordring skal ligge før den 1. i måneden efter hovedfordringens modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_10_5	Relateredes Forfaldsdato skal ligge samtidig med hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

Bilag 12.17 – Gebyr ved brug af anviste lokaler (KFGGEVAL)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer vedrørende manglende betaling af gebyrer, jf. § 22, stk. 4 i lovbeholdt kendtgørelse af 31. august 2018 nr. 1115 om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet, (herefter ”folkeoplysningsloven”) og bekendtgørelse af 12. december 2011 nr. 1251 om støtte til folkeoplysende voksenundervisning og frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde.

Fordringerne består af gebyrer for brug af anviste lokaler, herunder haller samt udendørsanlæg, der har til formål at nedbringe driftsudgifterne ved brug af private lokaler. Udligningsordningen medvirker til at stille brugere af anviste lokaler mv. og af private lokaler mere lige i økonomisk henseende, da anviste lokaler normalt stilles gratis til rådighed. Opkrævning af gebyret har til formål at tilstræbe en vis udligning til de foreninger, der må betale driftsudgifter til eget eller lejet lokale.

Anvendelse af fordringstypen forudsætter, at der er indgået en endelig aftale mellem Fordringshaver og skyldner om anvendelse af og betaling for brug af de anviste lokaler.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Leje af kommunale arealer og faciliteter (KFLEJKA)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er den som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbeholdt kendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring. Herudover har Skatteministeriet i notat af 7. marts 2017 vedrørende lovforslag nr. L 137 - forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. angivet, at:

"Grænsen mellem civilretlige fordringer, dvs. pengekrav, der har deres udspring i civilretten, der indeholder regler om forholdet mellem fysiske og juridiske personer samt myndigheder, hvis forholdet hviler på navnlig aftaleretlige, ejendomsretlige, formueretlige, familieretlige og personretlige regler, og offentligretlige fordringer er somme tider flydende. De civilretlige fordringer kendetegnes som regel ved, at en tvist om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, hvorimod lovgiver normalt har sørget for en rekursmulighed for skyldnere, der anfægter berettigelsen af offentligretlige fordringer."

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelseskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretlig eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFGEVAL er civilretlige krav, som er omfattet af gældsinddrivelseslovens bilag 1, I og II pkt., nr. 1, litra a, nr. iv, idet der er tale om fordringer, der ifølge lovgivningen tilkommer en fordringshaver omfattet af gældsinddrivelsesloven. Der kan derfor foretages lønindeholdelse og udpantning efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFGEVAL.

2.2 Folkeoplysningsloven

Af § 21 i folkeoplysningsloven fremgår:

"Kommunalbestyrelsen anviser i prioriteret rækkefølge til den frie folkeoplysende virksomhed følgende til formålet egnede ledige lokaler, herunder idrætshaller og andre haller samt udendørsanlæg, som tilhører kommunen eller er beliggende i denne: (...)

Stk. 2-7 (...)"

Af § 22 i folkeoplysningsloven fremgår:

"Stk. 1-3 (...).

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen inden for den folkeoplysende voksenundervisning, jf. kapitel 4, eller det frivillige folkeoplysende foreningsområde, jf. kapitel 5, yder frivillige supplerende tilskud til driftsudgifterne ved brug af foreningens egne eller lejede private lokaler, kan kommunalbesty-

relsen beslutte, at der opkræves et gebyr ved brug af anviste lokaler, herunder haller og udendørsanlæg. Gebyret skal indgå i den pulje, som kommunalbestyrelsen anvender til frivillige supplerende lokaletilskud inden for det pågældende område.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrets størrelse, jf. stk. 4. Det samlede opkrævede beløb fra hvert område, jf. stk. 4, må ikke overstige den samlede udgift til de frivillige supplerende lokaletilskud på hvert område i kommunen, og det må ikke overstige udgiften ved kommunalbestyrelsens drift af de anviste lokaler.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvisning af lokaler og udendørsanlæg, herunder hvad der forstås ved et egnet lokale samt om opkrævning af gebyr.”

2.3 Bekendtgørelse om støtte til folkeoplysende voksenundervisning og frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde

Af § 11 i bekendtgørelse af 12. december 2011 nr. 1251 om støtte til folkeoplysende voksenundervisning og frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde fremgår:

”Hvis kommunalbestyrelsen, jf. folkeoplysningslovens § 22, stk. 4, opkræver et gebyr for brug af anviste lokaler, kan kommunalbestyrelsen graduere gebyret for brug af anviste lokaler, herunder haller samt udendørsanlæg, så børn og unge kan sikres bedre vilkår end voksne.”

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag. Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe fra den 12. oktober 2017, indtræder 10-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 40.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringens hovedstol ses ikke at fremgå eksplicit af det retlige grundlag.

Af § 22, stk. 5 i folkeoplysningsloven fremgår:

”Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrets størrelse, jf. stk 4. Det samlede opkrævede beløb fra hvert område, jf. stk. 4, må ikke overstige den samlede udgift til de frivillige supplerende lokale-tilskud på hvert område i kommunen, og det må ikke overstige udgiften ved kommunalbestyrelsens drift af de anviste lokaler.

Feltet ”Hovedstol” skal maksimalt udfyldes med et beløb på 50.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFGEVAL.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Fordringshaver har oplyst, at gebyret opkræves for både en enkelt dag og helt op til for et år. Gebyret opkræves for perioder, der både krydser kalendermåneder og år.

Feltet ”Fordringsperiode” skal udfyldes med en periode på maksimalt ét år. Perioden kan krydse et kalenderår.

Feltet ”Periode start” skal udfyldes med den første dag i perioden, som gebyret vedrører. Feltet ”Periode slut” skal udfyldes med den sidste dag i perioden, som gebyrer vedrører.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Hvis fordringen kun relaterer sig til én bestemt dag, skal Fordringshaver angive den samme dag i feltet ”Periode start” og ”Periode slut”.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringshaver har oplyst, at der indgås en aftale om benyttelse af de anviste lokaler.

Stiftelsesdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Det er forudsat, at der foreligger en endelig aftale mellem Fordringshaver og skyldner om anvendelse af samt betaling for brug af de anviste lokaler.

Fordringen anses derfor stiftet på tidspunktet, hvor der foreligger endelig aftale om anvendelse af og betaling for brug af de anviste lokaler.

Det er aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med datoen, hvor der foreligger endelig aftale om brug af de anviste lokaler.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Fordringen må dog anses for at forfalde på tidspunktet, hvor der foreligger endelig aftale om anvendelse af og betaling for brug af de anviste lokaler. Feltet ”Forfaldsdato” er derfor sammenfaldende ”Stiftelsesdato”.

Feltet ”Forfaldsdato” skal derfor udfyldes med ”Stiftelsesdato”.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af § 22, stk. 4 i folkeoplysningsloven, at kommunen kan anvise lokaler indenfor den folkeoplysende voksenundervisning eller det frivillige folkeoplysende foreningsområde. Det fremgår af § 4 i folkeoplysningsloven, at det er folkeoplysende foreninger, som tilbyder voksenundervisning.

Skyldner skal identificeres som den juridiske person, kommunen har anvist brug af lokaler til.

Feltet ”Identifikation af skyldner” udfyldes med CVR/SE-nr., CPR-nr. eller AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Hvis forældelsesdatoen udløber på en lørdag, søndag, helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, skal forældelsesdatoen udskydes til den førstkommende hverdag.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ukendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 9) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 10) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFGEVAL (Gebyr ved brug af anviste lokaler)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_4		

Regel	Filterregler for KFGEVAL (Gebyr ved brug af anviste lokaler)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 12.18 – Hegnsynets udgifter (KFHEUDG).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter manglende betaling af udgifter til udførelse eller udbedring af det arbejde, der ved kendelse er pålagt den forsømmelige part i medfør af § 44, stk. 1. i lovbekendtgørelse nr. 363 af 5. april 2019 om hegn (herefter ”hegnsloven”), jf. hegnslovens § 44, stk. 2. Anvendelse af fordringstypen forudsætter, at arbejdet udføres eller udbedres ved hegnsynets formands foranstaltning.

Hegnsynet kan ved forlig, kendelse eller dom pålægge en part at udføre det i forliget, kendelsen eller dommen nærmere specificerede arbejde. Forliget, kendelsen eller dommen indeholder normalt en bestemmelse om, at hver af sagens parter, inden arbejdet påbegyndes, indhenter tilbud på det arbejde, der skal udføres, og at det billigste tilbud antages. Den, der indhenter det billigste tilbud, er den, som skal sørge for, at arbejdet udføres som bestemt i forliget, kendelsen eller dommen. Sørger den pågældende ikke for, at arbejdet udføres inden fristens udløb, betragtes pågældende som den forsømmelige part. Såfremt arbejdet ikke udføres inden for den fastsatte frist eller udføres mangelfuldt, kan hegnsynet, på anmodning fra den forsømmelige parts nabo (klageren), afsige en ny kendelse (herefter ”kendelse 2”). Ved kendelse 2 bestemmes, at det manglende eller mangelfulde arbejde skal udføres eller afhjælpes ved hegnsynets formands- eller klagerens foranstaltning på den forsømmeliges parts bekostning. Kendelse 2 indeholder ikke oplysninger om størrelsen af udgifterne til udførelse eller udbedring af arbejdet. Når hegnsynet har afsagt kendelse 2, er formanden retligt forpligtet til umiddelbart at lade arbejdet udføre. Når arbejdet er udført, godkender hegnsynets formand det udførte arbejde og den medgåede udgift. Hegnsynsformanden påtegner kendelse 2 med godkendelsen, der herefter danner grundlag for opkrævning og efterfølgende inddrivelse af det skyldige beløb hos den forsømmelige part.

Det følger af hegnslovens § 45, at såfremt de i § 44, stk. 1 i hegnsloven omhandlede arbejder udføres ved hegnsynets formands foranstaltning, stilles de hertil fornødne midler forskudsvis til rådighed af kommunens kasse. Udgifterne til udførelse af arbejdet vil som følge heraf udgøre et refusionskrav. Det fremgår af side 395 i Hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave, at refusionskravet er en offentlig retlig fordring.

Kommunen opkræver udgiften på vegne af hegnsynet, og sender udgiften til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, jf. § 2, stk. 2 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”).

De samlede udgifter til udførelse af det manglende arbejde eller afhjælpning af mangelfuldt arbejde i henhold til den afsagte kendelse skal oversendes som en samlet fordring.

Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter, jf. § 44, stk. 2, 2. pkt. i hegnsloven.

Der antages ikke under opkrævning at være adgang til at opkræve renter og rykkergebyrer i forbindelse med opkrævning ved fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor der ikke kan oversendes relaterede rente- og gebyrfordringstyper til KFHEUDG.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning

Fordringstypen omfatter ikke følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Hegnsynets vederlag (KFHEVED)

1.3 Særligt om Fordringshaver

Kommunen forestår opkrævning af hegnsynets fordringer ved udsendelse af faktura og kontrol med, at betaling finder sted. Opkrævning af de skyldige beløb sker efter anmodning fra hegnsynets formand, der har ansvaret for iværksættelsen af de skridt, der foretages for at få betalt omkostninger ved hegnsynets udgifter. Kommunens opkrævning sker på vegne af fordringshaveren, dvs. hegnsynet, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2. Eftersom kommunen ikke er fordringshaver, kan kommunen ikke indtræde i retten til udbetalinger fra staten, jf. gældsinddrivelseslovens § 8, stk. 1, og kommunen kan ikke modregne, jf. side 399 i Hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave.

Sker betaling ikke efter påkrav, overdrages hegnsynets fordring til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3. Hegnsynet eller kommunen skal skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, jf. også side 399 i hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave. Eftersom kommunen forestår oversendelsen af hegnsynets fordringer til inddrivelse, indestår kommunen for, at underretningspligten er overholdt. Se nærmere om overdragelse og underretning i afsnit 2.4.

Ovenstående information har betydning i forbindelse med udfyldelse af feltet ”Beskrivelse” under afsnit 4.5.

1.4 Vedlæggelse af kendelse ved oversendelse til inddrivelse

Fordringer omfattet af denne fordringstype behandles som hovedregel manuelt i Gældsstyrelsen.

Kommunen skal foretage indberetning til Gældsstyrelsen af grundejerens restancer til hegnsynet. Indberetningen kan ikke foretages som gæld til kommunen. Det skal derfor af indberetningens sagsbemærkninger fremgå, at sagen vedrører tvangsinddrivelse af hegnsynets fordringer, og hegnsynets tvangsfuldbyrdeskendelse skal vedlægges, jf. side 400 i hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave.

Sagen bliver udtaget til manuel behandling, når kendelsen vedhæftes ved oversendelse af fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Hegnsloven

Af hegnslovens § 44 fremgår:

”Stk. 1. Undlader nogen at udføre et ham ved forlig, kendelse eller dom pålagt arbejde inden den fastsatte frist, eller er det udførte arbejde behæftet med mangler, kan hegnsynet efter naboens begæring ved kendelse bestemme, at det manglende arbejde skal udføres eller manglerne afhjælpes ved formandens eller klagerens foranstaltning på den forsømmeliges bekostning.

Stk. 2. Manglende betaling af udgifterne til arbejdets udførelse efter stk. 1 påhviler den forsømmelige part i hegnsagen. Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter. Grundlaget for udpantning er hegnsynets tvangsfuldbyrdeskendelse, jf. stk. 1, med formandens påtegning om, at denne har besigtiget det udførte arbejde og fundet det forsvarligt udført og den medgåede udgift rimelig.

Stk. 3. Manglende betaling af hegnsynets vederlag og øvrige udgifter påhviler den part i hegnsagen, som er pålagt betalingen. Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Stk. 4. Hegnsynets kendelser fuldbyrdes iøvrigt efter de for domme fastsatte bestemmelser i overensstemmelse med retsplejelovens tvangsregler. Fuldbyrdesfristen er 15 dage, medmindre andet fremgår af kendelsens indhold.”

Af hegnslovens § 45 fremgår:

”Udføres de i § 44, stk. 1, omhandlede arbejder ved foranstaltning af hegnsynets formand, stilles de hertil fornødne midler forskudsvis til rådighed af kommunens kasse.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for- samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse i den udstrækning, andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fordringer omfattet af denne fordrings-type, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse for, at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen, enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag. Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger et forlig, en kendelse eller dom til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør forliget, kendelsen eller dommen et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor forliget er indgået eller kendelsen eller dommen er afsagt, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i forliget, kendelsen eller dommen. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Det fremgår af side 398 i hegnsloven med kommentarer af Bendt Berg, 4. udgave, at grundlaget for opkrævning og inddrivelse af udgifterne ved arbejde, som er tvangsfuldbyrdet ved hegnsynet, er hegnsynets tvangsfuldbyrdeskendelse med hegnsynsformandens påtegning, jf. hegnslovens § 44, stk. 2. Det antages derfor, at fordringen hviler på et særligt retsgrundlag.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 7) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 8) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 9) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, anden bindende afgørelse (kendelse) eller dom, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra forligets indgåelse eller kendelsens eller dommens afsigelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe fra den 12. oktober 2017, indtræder 10-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 500 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 49.500 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” må maksimalt udfyldes med 50.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 50.000 kr. Der er afdraget 500 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFHEUDG.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver skal udfylde feltet ”Beskrivelse” med følgende:

”Kommunen opkræver hegnsynets udgifter på vegne af hegnsynet.”

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Feltet ”fordringsperiode” kan udfyldes med en periode på maksimalt 14 dage.

Fordringshaver skal i ”Periode start” angive den første dag i perioden, svarende til dagen for påbegyndelse af arbejdet, og i feltet ”Periode slut” angive den sidste dag i perioden svarende til dagen, hvor arbejde er færdiggjort. Arbejdet vil tidligst kunne påbegyndes den dag kendelse 2 afsiges.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Hvis fordringen kun relaterer sig til én bestemt dag, skal Fordringshaver angive den samme dag i feltet ”Periode start” og ”Periode slut”.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det fremgår af hegnslovens § 44, stk. 1, at såfremt den forsømmelige part undlader at udføre et ham ved forlig, kendelse eller dom pålagt arbejde inden den fastsatte frist, eller er det udførte arbejde behæftet med mangler, kan hegnsynet efter naboens begæring ved kendelse bestemme, at det manglende arbejde skal

udføres eller manglerne afhjælpes ved formandens eller klagerens foranstaltning på den forsømmelige bekostning.

Hegnsynet afsiger først kendelse 2 om arbejdets udførelse, når den oprindelige tidsfrist for udførelse af arbejdet er udløbet. Først på dette tidspunkt har den forsømmelige part misligholdt sine forpligtelser.

På baggrund af ovenstående antages det, at fordringen stiftes på tidspunktet for hegnsynets afsigelse af kendelse 2.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for afsigelse af kendelse 2.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen.

Det antages, at fordringen tidligst kan kræves betalt på det tidspunkt, hvor hegnsynets formand påtegner kendelse 2 med godkendelse af det udførte arbejde.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med den dato, hvor hegnsynets formand påtegner kendelse 2 med godkendelse af det udførte arbejde.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Af hegnslovens § 44, stk. 2, 1. pkt. fremgår det, at manglende betaling af hegnsynets udgifter til udførelse af arbejdet påhviler den forsømmelige part i sagen.

Den forsømmelige part skal dermed identificeres som den fysiske eller juridiske person, der skal betale udgifterne.

Feltet "Identifikation af skyldner" skal derfor udfyldes med CPR- eller CVR/SE-nr. eller AKR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR- eller CVR-/SE-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, at forældelsesfristen er 10 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ukendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 10-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Hvis forældelsesdatoen udløber på en lørdag, søndag, helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, skal forældelsesdatoen udskydes til den førstkommende hverdag.

Fordringshaveren skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er indgået forlig, er afsagt kendelse eller afsagt dom, og i felterne registreres datoen for henholdsvis forligets indgåelse, kendelsens afsigelse eller dommens afsigelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af forlig, kendelse eller dom, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Forlig, kendelse og dom må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/kendelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en forligsdato, en kendelsesdato eller en domsdato, hvis:

- 1) Forliget/kendelsen/dommen fastslår fordringens eksistens, og
- 2) Forliget/kendelsen/dommen fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

For denne fordringstype er det en betingelse, at feltet ”Domsdato” eller feltet ”Forligsdato” er udfyldt. Såfremt hegnssynets afgørelse har været indbragt for domstolene, og der foreligger en dom, skal feltet ”Domsdato” udfyldes med datoen for dommens afsigelse. I disse tilfælde må feltet ”Forligsdato” ikke udfyldes.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFHEUDG (Hegnssynets udgifter)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for KFHEUDG (Hegnssynets udgifter)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_5	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 13 dage efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Enten domsdato eller forligsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 12.19 –Lån til ejendoms- skat, rente over skadesloft (KFESKAF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter årlige rentefordringer i henhold til § 3 i lovebkendtgørelse nr. 256 af 25. februar 2021 om lån til betaling af grundskyld m.v. (herefter ”grundskyldslåneloven”).

Til sikkerhed for betaling af de påløbne renter tinglyses et skadesløsbrev eller ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen. Fordringstypen omfatter alene tilskrevne renter, der ligger over rammen af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende, se nærmere grundskyldslånelovens § 4. Såfremt lånebeløbet med tilskrevne renter udgør mindre end 95 pct. af skadesløsbrevet eller ejerpantebrevets pålydende, jf. grundskyldslånelovens § 4, skal de tilskrevne renter indenfor rammen relateres til hovedfordringstypen KFESKAT og oversendes særskilt i fordringstypen KFESKAR.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper (ikke udtømmende):

- Lån til betaling af grundskyld for pensionister (KFESKAT)
- Lån til ejendomsskat, rente (KFESKAR)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Grundskyldslåneloven

Af § 3 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Lånebeløbene forrentes med en årlig rente, der svarer til et gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer de 12 foregående måneder pr. 1. oktober det foregående år. Renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes. Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.”

Af § 4, stk. 1-2 og 5-6 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Til sikkerhed for betaling af lånebeløbet med påløbne renter tinglyses der et skadesløsbrev eller et ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen, jf. § 1, stk. 8.

Stk. 2. -4. (...).

Stk. 5. Når skadesløsbrevet eller ejerpantebrevet er tinglyst, kan lån ydes, indtil lånebeløbet med tilskrevne renter udgør 95 pct. af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende.

Stk. 6. Når yderligere lån herefter ikke kan ydes, afkræves senere påløbne renter ejeren i forbindelse med dén fremtidige opkrævning af kommunale ejendomsskatter og efter de for disse gældende regler.”

Af § 5, stk. 1 i grundskyldslåneloven fremgår:

”Lånebeløbene med tilskrevne renter forfalder til betaling, når ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer. Hvis ejendommen ved ejerens død eller i forbindelse med ejerens optagelse på plejehjem, institution til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap eller psykiatrisk institution overtages af et husstandsmedlem, kan kommunalbestyrelsen dog tillade, at beløbet forbliver indestående, og at lån forsat ydes. Dette gælder også, hvor en ægtefælle overtager ejendommen til hensiddende i uskiftet bo. En ægtefælle, som i de foran nævnte tilfælde overtager ejendommen, har dog krav på, at allerede ydede lån med tilskrevne renter forbliver indestående.”

2.2 Forarbejder til lov om lån til betaling af ejendomsskatter

Af forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter (LFF nr. 47 af 4. november 2010), bemærkninger, til § 1, til nr. 1, fremgår:

”Det foreslås, at renten på lån til betaling af ejendomsskat, jf. [lovbekendtgørelse nr. 1007 af 26. oktober 2009](#), forrentes med en årlig rente, der svarer til et gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer de 12 foregående måneder pr. 1. oktober det foregående år. Renten pr. 1. januar 2011 vil således blive beregnet på baggrund af et gennemsnit af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer fra 1. oktober 2009 til 30. september 2010. Den gennemsnitlige realkreditobligationsrente afspejler en gennemsnitlig forventet låneomkostning for folke- og førtidspensionister med fast ejendom og friværddi.”

Til sikkerhed for betaling af lånebeløbet tinglyses et skadesløsbrev eller ejerpantebrev med pant i ejendommen eller i en andel af ejendommen. Når skadesløsbrevet eller ejerpantebrevet er tinglyst, kan lån ydes, indtil lånebeløbet med tilskrevne renter udgør 95 pct. af skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets pålydende. Renterne, der tilskrives udover rammen på 95 pct., er ikke sikret via skadesløsbrevets eller ejerpantebrevets i ejendommen. Som følge heraf forfalder renterne løbende, som følge af den manglende sikkerhed.

Relaterede fordringer kan ikke oversendes til PSRM uden en hovedfordring. Fordringshaver skal derfor oprette en fiktiv hovedfordring og relatere de forfaldne renter hertil, når disse skal oversendes til inddri-

velse. Den fiktive hovedfordrings skal oversendes i fordringstypen ”Lån til ejendomsskat, skadesloft oversteget” (KFESFIK). Hvorledes stamdata for den fiktive hovedfordrings, samt de forfaldne renter, skal udfyldes, oplyses under de enkelte stamdatas afsnit.

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som er ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Af det retlige grundlag fremgår, at fordringen som hovedregel forfalder til betaling, når ejendommen eller en andel af ejendommen skifter ejer, jf. ejendomsskattelovens § 5, stk. 1, 1. pkt. Fordringshaver skal som udgangspunkt normalt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdato. Dog skal forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ud fra et forsigtighedsprincip beregnes fra ”Periode start”.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er renter af lån, der på det foreliggende grundlag ikke ses at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4. Forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 7) når der er udstedt gældsbev for fordringen,*
- 8) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 9) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fagedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Er der ikke fastsat noget tidspunkt for indfrielse af gælden i henhold til en kassekredit eller et andet lån med variabelt lånebeløb, regnes forældelsesfristen fra den seneste indsættelse eller hævning på kontoen, der er foretaget af andre end fordringshaveren, dog senest fra det tidspunkt, til hvilket gælden måtte være opsagt til indfrielse.

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2, i det omfang de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse. Fordringer på senere forfaldne renter forældes dog efter forældelseslovens § 3, jf. forældelseslovens § 5, stk. 2. Renter af pengelån forældes ligeledes efter forældelseslovens § 3, medmindre de tilskrives inden for maksimum på en kredit.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 10-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Accessorisk forældelse

Af forældelseslovens § 23 fremgår:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse”.

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

Der forekommer et underafsnit ved hver stamdatafelt, som beskriver hvorledes stamdatafelterne for den fiktive hovedfordring skal registreres.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 1.500 kr. Der er afdraget 5.00 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”beløb” angive 1.000 kr.

4.1.1 Fiktiv hovedfordrings beløb

Den fiktive hovedfordrings beløb skal angives til 0 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringens hovedstol ses ikke at fremgå eksplicit af det retlige grundlag. Grundlaget for renteberegningen fremgår dog af grundskyldslånelovens § 3.

Det er aftalt, at feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 1.500 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 1.500 kr. Der er afdraget 5.00 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 1.500 kr.

4.2.1 Fiktiv hovedfordrings hovedstol

Den fiktive hovedfordrings hovedstol skal angives til 0 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.3.1 *Fiktiv hovedfordrings fordringsart*

Den fiktive hovedfordring skal oprettes med fordringsarten ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFESKAF.

4.4.1 *Fiktiv hovedfordrings fordringstypekode*

Den fiktive hovedfordring skal oprettes med fordringstypekode: KFESFIK.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Det følger af grundskyldslånelovens § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., at renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes, og at renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.

Feltet ”Fordringsperiode” skal derfor maksimalt udfyldes med en periode på et kalenderår. Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i perioden, og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden.

Fordringshaver må beregne rente frem til den 1. i måneden efter modtagelsen af hovedfordringen hos Gældsstyrelsen. Dette betyder, at Fordringshaver normalt vil registrere den sidste rentepost til inddrivelse efter, at hovedfordringen er sendt til inddrivelse. Fordringshavers underretning til skyldner om overdragelse af fordringen til Gældsstyrelsen skal som udgangspunkt, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, indeholde oplysninger om, at disse renter overdrages til inddrivelse efterfølgende, såfremt der ikke er sket betaling.

4.6.1 Fiktiv hovedfordrings fordringsperiode

Den fiktive hovedfordrings fordringsperiode skal registreres med samme periode som den hovedfordring, renterne er beregnes af.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Første periode

Det følger af grundskyldslånelovens § 3, at renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes, og at renten tilskrives ved årets udgang.

Det er aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den dato, hvor renten tilskrives, dvs. den 31. december i det pågældende år.

Sidste periode

Det følger af grundskyldslånelovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at tilskrevne renter på lån til betaling af grundskyld forfalder til betaling samtidigt med lånet, dvs. som udgangspunkt når ejendommen skifter ejer. Renterne skal derfor opgøres og tilskrives lånet i tilfælde af forfald.

Det er aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den dato, hvor renten tilskrives, dvs. den dag renten forfalder til betaling, hvilket som udgangspunkt er når ejendommen skifter ejer.

4.7.1 Fiktiv hovedfordrings stiftelsesdato

Den fiktive hovedfordrings stiftelsesdato skal registreres med samme dato som den hovedfordring, renterne er beregnet af, dvs. datoen for låntagers underskrift af gældsbeholdningen.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Af § 3 i grundskyldslåneloven fremgår dog:

”Lånebeløbene forrentes med en årlig rente, der svarer til et gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer de 12 foregående måneder pr. 1.

oktober det foregående år. Renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter mv., til hvis betaling lånebeløbene anvendes. Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.”

Endvidere fremgår det af § 4, stk. 6 i grundskyldslåneloven, at når der ikke kan ydes yderligere lån, afkræves senere påløbne renter ejeren i forbindelse med den fremtidige opkrævning af kommunale ejendomsskatter og efter de for disse gældende regler.

Fordringer omfattet af denne fordringstype antages således at forfalde på tilskrivningstidspunktet, dvs. årets udgang, jf. § 3 i grundskyldslåneloven. Forfaldsdato antages således at være sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

Feltet ”Forfaldsdato” skal som udgangspunkt udfyldes med ”Stiftelsesdato”.

4.8.1 Fiktiv hovedfordrings forfaldsdato

Den fiktive hovedfordrings forfaldsdato skal registreres med dagen efter ”Periode slut”.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Feltet angiver det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen uden at misligholde kravet. Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” udfyldes med en dato, der svarer til den sidste dag skyldner rettidigt kan betale fordringen. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Det er aftalt, at i de tilfælde, hvor Fordringshaver tilskriver renter umiddelbart inden, at fordringen sendes til inddrivelse, og skyldner dermed ikke modtager en rykkerskrivelse med en sidste rettidig betalingsdato på rentefordringen, skal feltet udfyldes med en dato, der er sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.9.1 Fiktiv hovedfordrings sidste rettidige betalingsdato

Den fiktive hovedfordrings sidste rettidige betalingsdato skal tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner vil være sammenfaldende med skyldner angivet på hovedfordringen, dvs. skyldner skal identificeres som den fysiske person, lånet er ydet til.

Feltet "Identifikation af skyldner" udfyldes med CPR-nr.

4.10.1 Fiktiv hovedfordrings identifikation af skyldner

Det er aftalt, at fordringshaver registrerer ansøger og alle husstandsmedlemmer, der har underskrevet erklæring for det rigtige lån, som hæftere.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype er 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, og forældelsesfristen skal ud fra et forsigtighedsprincip beregnes fra "Periode start".

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Feltet "Forældelsesdato" udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes.

4.11.1 Fiktiv hovedfordrings forældelsesdato

Den fiktive hovedfordrings forældelsesdato skal registreres med samme dato som den hovedfordring, renterne er beregnes af, dvs. forældelsesdato skal registreres med 10 år fra forfaldsdatoen.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 13) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
 14) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

4.12.1 Fiktiv hovedfordrings domsdato og forligsdato

Skal ikke udfyldes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF FOR RENTE OVER SKADESLOFT (KFESKAF)

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseede og referencebaseede regler. De indholdsbaseede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFESKAF (Lån til ejendomsskat, rente over skadesloft)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_5	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Periode start	Fordringen afvises
R_2_6	Forældelsesdato skal senest ligge 3 år efter Periode start med hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 1.500 kr.	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for KFESKAF (Lån til ejendomsskat, rente over skadesloft)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_8_2	Periodeslutdato for en opkrævningsrentefordring skal ligge før den 1. i måneden efter hovedfordringens modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_10_5	Relateredes Forfaldsdato skal ligge samtidig med hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

6. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF FOR DEN FIKTIVE HOVEDFORDRING KFESFIK

Regel	Filterregler for KFESFIK (Lån til ejendomsskat, skadesloft oversteget)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Forandringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 10 år efter Forfaldsdato med hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

